

РЕШЕНИЕ

№ 26746

гр. София, 11.12.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 13 състав,
в публично заседание на 19.11.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Елица Райковска

при участието на секретаря Кристина Петрова, като разгледа дело номер **6092** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК във връзка с чл. 118, ал. 1 от КСО.

АССГ е сезиран с жалба от К. Н. Б. срещу решение № 1040-21-263/20.05.2024 г. на Директора на ТП на НОИ С. град. Моли атакуваният акт да бъде отменен. Претендира разноски. Представя списък /л. 61/.

Ответникът оспорва жалбата и моли да бъде отхвърлена. Представя писмени бележки /л. 58/. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Със заявление от 15.04.2024 г. /л. 35/ К. Б. е поискал отпускането на парично обезщетение за безработица поради прекратяването на трудовото му правоотношение с БАБХ. Приложена е заповед за прекратяване /л. 36/ поради несъвместимост – вписано е, че държавният служител е управител на Астрит ООД и не отговаря на условията на чл. 7, ал. 2, т. 2 от КСО. Като държавен служител в БАБХ Б. е назначен със заповед от 25.04.2019 г. /л. 47/.

Приложено е актуално състояние на Астрит ООД от 2022 г. с управител К. Б. /л. 20/. Представена е декларация от 23.03.2020 г. от К. Б. като управител на Астрит ООД /л. 21/, че дружеството не извършва дейност за 2019 г.

С протокол от Общо събрание на Астрит ООД от 24.02.2014 г. /л. 26/ К. Б. е избран за управител на дружеството.

С атакуваното решение от 20.05.2024 г. е отхвърлена жалбата на К. Б. срещу разпореждане от 26.04.2024 г., с което е отказано отпускането на парично обезщетение за безработица по чл. 54а от КСО. Прието е, че лицето упражнява трудова дейност, за която подлежи на задължително осигуряване по чл. 4 от КСО – управител на Астрит ООД.

Представени са доказателства за компетентност /л.13 и л. 18/.

Допълнително пред съда е приложен протокол от ОС на съдружниците на Астрит ООД от 18.09.2017 г., с което К. Б. е освободен като управител /л. 51/.

От правна страна съдът намира следното:

Атакуваното решение е издадено от компетентен орган съгл. чл. 117, ал. 1 от КСО и с оглед представената заповед, от която е видно, че Т. В. е назначен на длъжността Директор на ТП на НОИ С. град /л. 13/, като с него е потвърдено разпореждането по чл. 114 от КСО, също издадено от компетентен орган, съгл. приложената заповед /л. 18/. При издаване на оспореното решение не са допуснати съществени нарушения на административнопроцесуалните правила.

Съгласно чл. 54а, ал. 1, т. 3 от КСО право на парично обезщетение за безработица имат лицата, за които са внесени или дължими осигурителни вноски във фонд "Безработица" най-малко 12 месеца през последните 18 месеца преди прекратяване на осигуряването и които [apis://arch|201620541|/](https://arch|201620541|/) не упражняват трудова дейност, за която подлежат на задължително осигуряване по този кодекс или по законодателството на друга държава, с изключение на лицата по чл. 114а, ал. 1 от Кодекса на труда.

Чл. 10, ал. 1 от КСО регламентира, че осигуряването възниква от деня, в който лицата започват да упражняват трудова дейност по чл. 4 или чл. 4а, ал. 1 и за който са внесени или дължими осигурителни вноски и продължава до прекратяването ѝ. По-нататък в ал. 2 е записано, че осигуряването се прекъсва през периодите, които не се зачитат за осигурителен стаж, независимо че дейността по чл. 4 или чл. 4а, ал. 1 не е прекратена.

Съгл. чл. 4, ал. 1, т. 7 от КСО задължително осигурени за общо заболяване и майчинство, инвалидност поради общо заболяване, старост и смърт, трудова злополука и професионална болест и безработица по този кодекс са управителите и прокуристите на търговски дружества.

Разпоредбата на чл. 141, ал. 6 от ТЗ определя, че освобождаването на управителя на търговското дружество има действие от вписването в Търговския регистър.

Съгласно чл. 141, ал. 5 ТЗ управителят може да поиска да бъде заличен от търговския регистър с писмено уведомление до дружеството. В срок до един месец след получаване на уведомлението дружеството трябва да заяви за вписване освобождаването му в търговския регистър. Ако дружеството не направи това, управителят може сам да заяви за вписване това обстоятелство, което се вписва, независимо дали на негово място е избрано друго лице. Разпоредбата защитава правата на бившия управител на дружеството и му предоставя изрична възможност сам да заяви вписване освобождаването му в търговския регистър, ако е налице бездействие на органа/органите по управление на дружеството.

Чл. 1 от Наредбата за обществено осигуряване на самоосигуряващите се лица, българските граждани на работа в чужбина и морските лица предвижда, че задължението за осигуряване за самоосигуряващите се лица по чл. 4, ал. 3, т. 1, 2 и 4 от Кодекса за социално осигуряване - еднолични търговци, съдружници в търговски

дружества и др., възниква от деня на започване или възобновяване на трудовата дейност и продължава до нейното прекъсване или прекратяване. Според ал. 2 при започване, прекъсване, възобновяване или прекратяване на всяка трудова дейност самоосигуряващото се лице подава декларация по утвърден образец от изпълнителния директор на Националната агенция за приходите (НАП) до компетентната териториална дирекция на НАП, подписана от самоосигуряващото се лице, в 7-дневен срок от настъпване на обстоятелството. Чрез подаването на декларацията, съгл. ал. 3, самоосигуряващите се лица определят вида на осигуряването си с декларация по образец, утвърден от изпълнителния директор на НАП.

От извършените проверки от длъжностните лица при ТП на НОИ е установено, че към датата на подаване на заявлението лицето продължава да е вписано като управител на дружество. Това е видно и от информацията, съдържащата се в Търговския регистър, който е публичен и общодостъпен, съгл. която от 2014 г. и към настоящия момент К. Б. е вписан като управител на Астрит ООД, като същият се явява и съдружник в дружеството, считано от 2014 г. и до днес. Безспорно, видно от ТР, на 25.09.2021 г. и на 17.09.2022 г., са обявени декларации по чл. 38, ал. 9, т. 2 от ЗСч съответно за 2018 г. и 2019 г., подадени от управителя К. Б..

Настоящият състав намира, че доколкото К. Б. през целия период и до момента се явява управител на Астрит ООД, то следва извод за прекъснато, а не за прекратено осигуряване.

Както бе посочено по-горе, в чл. 10, ал. 2 КСО са уредени случаите, при които осигуряването се прекъсва през периодите, които не се зачитат за осигурителен стаж, независимо че дейността по чл. 4 или чл. 4а, ал. 1 не е прекратена. Управителите на търговски дружества по чл. 4, ал. 1, т. 7 КСО са от кръга на задължително осигурените лица. Съответно, чл. 54а, ал. 1 КСО въвежда като изисквания за възникване на правото на парично обезщетение за безработица, прекратяване на осигуряването и лицата да не упражняват трудова дейност, за която подлежат на задължително осигуряване по този кодекс. След като жалбоподателят не е освободен като управител на Астрит ООД чрез изпълнение на целия фактически състав, съгласно разпоредбите на ТЗ, включващ и надлежно заличаване в търговския регистър, то не може да се приеме, че визираните законови предпоставки са били налице и за него е възникнало право да получи парично обезщетение за безработица за претендирания период.

Регистрацията в Агенция по заетостта и наличие на осигурителен стаж са само едни от предпоставките за отпускане на парично обезщетение за безработица.

В горния смисъл е и съдебната практика: Решение № 2695 от 1.03.2018 г. на ВАС по адм. д. № 298/2017 г., Решение № 6296 от 19.05.2017 г. на ВАС по адм. д. № 2842/2017 г.; решение от 07.03.2024 г. по адм.д. № 11541/2023 г. на АССГ и др.

В подкрепа на изложеното е и обстоятелството, че като самоосигуряващо се лице в качеството му на съдружник в ООД К. Б. е следвало да подаде декларация в НАП относно прекратяване на дейността си съгл. чл. 1, ал. 2 от горесцитираната наредба. Данни за подадена декларация от Б. липсват. Следователно и същият не може да черпи права от собственото си неправомерно поведение, както изрично е посочил ВАС в решение № 15627 от 16.12.2020 г. на ВАС по адм. д. № 10667/2020 г.

По изложените съображения жалбата се явява неоснователна и следва да бъде отхвърлена.

При този изход на спора в тежест на жалбоподателя остават направените от него

разноски. Ответникът претендира разноски за юрисконсултско възнаграждение, поради което и на основание чл. 78 ГПК вр. чл. 37 от Закона за правната помощ вр. чл. 24 от Наредбата за заплащане на правната помощ, съгл. която възнаграждението по адм. дела е от 100 до 200 лева, жалбоподателят следва да му заплати юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 лева.
Водим от горното АССГ

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата К. Н. Б. срещу решение № 1040-21-263/20.05.2024 г. на Директора на ТП на НОИ С. град.
ОСЪЖДА К. Н. Б., ЕГН [ЕГН], [населено място], [улица], вх. Б, ет. 1, ап. 3, да заплати на НОИ направените по делото разноски за юрисконсултско възнаграждение в размер общо на 100 лева.
Решението на основание чл. 119 КСО е окончателно.

СЪДИЯ: